Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 34. Warszawa, 10 czerwca 1936 r. Rok XVIII

T R E Ś Ć:

SPRAWY FINANSOWE.

164.

Nr. F. R. III/34 6 z dnia 27 maja 1936 r. w sprawie ramek kontrolnych do biletów.

Ministerstwo Komunikacji zarządza, by cały zapas ramek kontrolnych do biletów znajdował się w Kasie dyrekcyjnej, a częściowo, t. j. w miarę zapotrzebowania w kasach stacyjnych i był traktowany w kasie dyrekcyjnej pod względem rejestracji, zapotrzebowania i zaopatrywania niemi kas stacyjnych na równi z drukami sprzedażnemi wedle zasad, ustalonych w tymczasowych Przepisach dla Kas Dyrekcyjnych.

Sposób postępowania z ramkami w kasach stacyjnych będzie opierał się również na obowiązujących przepisach dla tych kas z następującem odchyleniem:

Kasy stacyjne będą przydzielać kasom biletowym żądaną ilość ramek chwilowo bezpłatnie na podstawie pokwitowań, sporządzanych przez kalkę i zaopatrzonych w podpisy kasjerów stacyjnych i kasjerów biletowych. Jeden egzemplarz pokwitowania kasjerzy stacyjni będą oddawać wraz z ramkami kasjerom biletowym, drugi egzemplarz będą zatrzymywać w kasie jako pokrycie wydanych ramek. Rozliczenie między kasą stacyjną a biletową następować będzie dekadowo, t. j. dnia 10, 20 i ostatniego każdego miesiąca. W powyżej wymienionych dniach kasa stacyjna powinna skasować wydane pokwitowanie, a na pozostającą w kasie biletowej ilość ramek plus dodatkowo jej wydaną, o ile kasa biletowa tego zażąda, wystawiać nowe pokwitowanie, ewentualnie uzupełnić kasie biletowej ilość ramek do pierwotnej wysokości, pozostawiając w kasie pierwotne pokwitowanie.

Wpływy za sprzedane ramki, kasy stacyjne będą zarachowywać w sprawozdaniu z wpływów ubocznych na dz. 2 rozdz. 2 § 15, poz. 3.

Zarządzenie niniejsze należy wprowadzić z dniem 1 czerwca 1936 r.

Zapotrzebowania na ramki należy przesyłać do Departamentu III Ministerstwa Komunikacji w ustalonych terminach.

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

165.

Nr. U. N. VII-2/1 z dnia 19 maja 1936 r. Wyjaśnienie w sprawie stosowania postanowień § 2 ust. (1) p. 38 i § 5 ust. (2) p. 12 przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. przy oddawaniu robót i dostaw oraz ogłaszaniu przetargów.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że przy stosowaniu postanowień § 2 ust. (1) p. 38 i § 5 ust. (1) p. 12 przepisów o podziale czynności w dyrekcjach okręgowych k. p. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr. 9, poz. 54), należy zastosować się do następujących wskazówek:

Przy oddawaniu robót i dostaw oraz przy ogłaszaniu przetargów, podział danego objektu na kilka oddzielnych części wyłącznie w tym celu, aby uniknąć potrzeby przedstawiania przetargu do Ministerstwa Komunikacji, lub też dla możności oddania poszczególnych części z danej całości robót z wolnej ręki, zamiast z przetargu, w żadnym razie nie może mieć miejsca.

Należy zasadniczo dążyć do obejmowania jednym przetargiem i umową kompleksów robót, stanowiących pewną organiczną całość, zwłaszcza, jeżeli chodzi o roboty jednej specjalności.

Za takie należy uważać naprzykład: przy wykonaniu oddzielnych objektów — budynki choćby składające się z kilku oddzielnych skrzydeł czy pawilonów, podpory mostów stalowych (przyczółki i filary), całkowite mosty betonowe lub żelbetowe, przy przebudowie zaś stacyj kolejowych oraz budowie nowych kolei i drugich torów, — całokształt robót ziemnych oddzielnie lub łącznie z robotami murarskiemi i betonowemi w budowlach sztucznych, budynki, balastowanie i układanie torów i t. p. na całej stacji lub linji, a w razie dużego zakresu robót z podziałem ich na kilka części lub odcinków.

Również przy potrzebie wykonania w jednem miejscu szeregu pomniejszych robót budowlanych (nastawni, strażnic i t. p.), należy dążyć do objęcia jednym przetargiem i umową możliwie większej ilości tego rodzaju pomniejszych objektów, o ile to oczywiście nie stanęłoby w kolizji z planem wykonania całości robót.

Natomiast przy wykonaniu nawet oddzielnych objektów i budowli, stanowiących pewną całość, mogą być zawierane oddzielne umowy na poszczególne grupy robót z zakresu odrębnych specjalności, a to w celu powierzenia wykonania ich odpowiednim fachowym firmom i uzyskania przez to niższych cen. Tak np. budowa przyczółków i filarów mostów jednego lub kilku, może być oddana według jednej umowy, a przęsła stalowe według drugiej, również przy budowie jakiegoś gmachu, roboty instalacyjne (ogrzewania skupione, wodociągi, kanalizacja i t. p.) mogą stanowić przedmiot odrębnego od całości robót budowlanych przetargu i umowy.

Pozatem o ileby z planu robót wynikało, że wykonanie pewnej części danego objektu, np. budowa jednego lub paru pawilonów gmachu, składającego się z kilku części, powinna być rozpoczęta i ukończona wcześniej od pozostałych, wtedy podział całości robót byłby usprawiedliwiony i nic nie stałoby na przeszkodzie ogłoszenia oddzielnych przetargów na sumy umowne mniejsze, niż na całość gmachu.

Wyjaśnienie podane w piśmie z dnia 11-go kwietnia 1935 r. Nr. U. J. V-402/4/35, traci moc obowiązującą.

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

166.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1935 r. Nr. D. R.—156—1 1 w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskiej.

Z dniem 6 maja 1935 r. będą mogły wykonywać zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskiej tylko te osoby, które będą posiadały koncesje, wydane na podstawie ustawy z dnia 22.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273), o ile zgodnie z art. 8 tej ustawy nie są zwolnione od przymusu koncesyjnego.

Rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy zostało ogłoszone w Dz. Ustaw R. P. Nr. 29, poz. 226 z r. 1935.

Proszę przeto Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie organom, powołanym do stosowania tej ustawy, stosownej instrukcji, z uwzględnieniem poniżej podanych wskazówek do poszczególnych postanowień rozporządzenia w sprawie wykonania rzeczonej ustawy.

1) do § 1.

Powiatowe Władze Administracji Ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu powinny o udzieleniu lub odmówieniu zgody na wydanie koncesji komunikować Zarządowi gminy miejskiej w ciągu 14 dni od dnia otrzymania umotywowanego wniosku Zarządu gminy miejskiej.

2) do § 2.

Przed wydaniem koncesji powinny być zbadane kwalifikacje osobiste, fachowe i finansowe ubiegającego się o koncesję. Kwalifikacje osobiste, w razie wątpliwości, powinny być sprawdzane przez powiatową władzę administracji ogólnej. Za posiadające kwalifikacje fachowe należy uważać te osoby, które bądź kierują lub kierowały samodzielnie przedsiębiorstwem przewozowem samochodowem, bądź pracują lub pracowały w takich przedsiębiorstwach w służbie ruchu. Osoby, które mają pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego, należy w zasadzie uważać za posiadające wymagane kwalifikacje osobiste i fachowe.

W stosunku do osób prawnych, ubiegających się o koncesję, należy żądać, aby posiadały kierowników przedsiębiorstw o odpowiednich kwalifikacjach osobistych i fachowych.

Za posiadające kwalifikacje finansowe należy uważać osoby, posiadające bądź pojazdy mechaniczne w odpowiedniej ilości i w odpowiednim stanie, bądź odpowiednie środki finansowe

na ich nabycie oraz środki finansowe, potrzebne na prowadzenie zamierzonego przedsięwzięcia.

3) do § 4.

(a) Osobom, posiadającym pojazdy wyłącznie używane, należy wydawać koncesje na czas niezbędny do zużycia posiadanego taboru, nie dłuższy jednak niż na okres 2-ch lat.

(b) Osobom, posiadającym oprócz używanych również i nowe pojazdy, należy wydawać koncesje na czas poniżej określony dla pojazdów wyłącznie nowych (c).

W obu powyższych przypadkach (a i b) należy jednak zastrzec w dokumencie koncesyjnym wymianę używanych pojazdów na zadeklarowane nowe, w terminach zgóry ustalonych, stosownie do wyników badania technicznego pojazdów. Terminy te nie mogą przekroczyć daty 1 kwietnia 1937 r. Ocena stanu technicznego pojazdów należy do Urzędu Wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie do Komisarjatu Rządu.

(c) Czas trwania koncesyj dla osób, posiadających pojazdy wyłącznie nowe, należy ustalać na lat 4 dla autobusów o pojemności do 25 miejsc dla podróżnych oraz dla dorożek i na lat 6 dla autobusów o pojemności więcej niż 25 miejsc dla podróżnych.

4) do § 5.

Opis techniczny pojazdów, jakiemi ubiegający się o koncesję pragnie wykonywać przewozy, powinien zawierać tylko ich zasadnicze cechy charakterystyczne, mianowicie: markę pojazdu, ilość miejsc dla pasażerów i rodzaj nadwozia.

Mężczyźni, ubiegający się o koncesję, powinni wymienić w podaniu swój stosunek do służby wojskowej oraz podać Nr. książeczki wojskowej oraz datę i miejsce jej wydania.

5) do § 6.

Koncesje wydaje się przez wystawienie dokumentu koncesyjnego, w którym należy wymienić dane, ustalone w § 6 rozporządzenia. Ponadto władza, wydająca koncesję, powinna wydać koncesjonarjuszowi zaświadczenia, zawierające imię, nazwisko (firmę) i adres koncesjonarjusza, Nr. dokumentu koncesyjnego, Nr. rejestracyjny pojazdu i termin ważności koncesji danego pojazdu.

Zaświadczenia takie powinny być umieszczane w każdym pojeździe w miejscu widocznem.

6) do § 7.

Taryfa opłat dla dorożek samochodowych powinna być ułożona w sposób prosty i jasny. Taryfa powinna być zasadniczo jedna dla całego miasta. Można przewidzieć dwie różne stawki taryfowe, mianowicie: jedną, obowiązującą w ciągu dnia i drugą, obowiązującą w ciągu nocy. Jest pożądane, aby nie było dopłat za bagaż. W taryfie powinna być przewidziana opłata za oczekiwanie na pasażera. Ponadto należy dążyć, aby w tych miastach, w których opłata za przejazd nie jest pobierana na podstawie licznika (taksometru), wszystkie dorożki samochodowe w ciągu trzech lat były zaopatrzone w liczniki (taksometry).

7) do § 8.

Przed wydaniem dokumentu koncesyjnego władza powinna sprawdzić, czy koncesjonarjusz ubezpieczył się od odpowiedzialności cywilnej za szkody, jakie mogą powstać wskutek wykonywania przewozów.

8) do § 17.

Potwierdzenie zgłoszenia wykonywania przewozów, niewymagających koncesji powinno być wydane według wzoru, ustalonego w załączniku, w tylu egzemplarzach, ile jest zgłoszonych pojazdów.

Ponieważ termin przymusu koncesyjnego rozpoczyna się z dniem 6 maja 1935 r., przeto proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzeń, mających na celu niedopuszczenie do przerwy komunikacji miejskiej. Jeżeli postępowanie koncesyjne nie mogłoby być ukończone przed dniem 6 maja r. b., wówczas należy wydawać tymczasowe koncesje krótkoterminowe najwyżej do końca lipca 1935 r. i to — według uznania — tylko tym ubiegającym się o koncesję, którzy w dniu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw rozporządzenia wykonawczego z 6 kwietnia 1935 r. uprawiali zarobkowy przewóz w obrębie danej gminy miejskiej.

W tych przypadkach nie należy pobierać opłat za czynności urzędowe.

Format A4 Załącznik do Nr. DR-156-1/1.

Papier pisarski, celulozowy, satynowany o gramaturze 120

imię i nazwisko (firma)

adres (siedziba)

Zgłoszenie złożono dn. .... 193.... r.
Potwierdzenie otrzymałem dn. .... 193.... r. .... (podpis)

ZGŁOSZENIE.

Do Zarządu Gminy Miejskiej

w

Stosownie do § 17 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dn. 6 kwietnia 1935 r. o wydaniu koncesyj na zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskie j(Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 226), zgłaszam, co następuje:

1. ....
(imię, nazwisko i adres właściciela pojazdu)

2. wykonuje przewóz osób ....
(rodzaj przewozu)

....

3. przewozy powyższe wykonywane są samochodami (autobusami), zarejestrowanemi w Urzędzie Wojewódzkim ....

pod Nr. ....

dn. ....
(podpis właściciela pojazdu)

linja obcięcia

ZARZĄD GMINY MIEJSKIEJ

w ....

Nr. ....

POTWIERDZENIE

zgłoszenia przewozu osób pojazdami mechanicznemi, niewymagającego koncesyj, wydane stosownie do § 17 rozporządzenia z dn. 6 IV. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 226.

....
(imię i nazwisko właściciela pojazdu)

w ....
(adres, siedziba firmy)

uprawniony jest do wykonywania przewozu niewymagającego koncesji ....

.... samochodami osobowemi / autobusami Nr. rej. ....
(rodzaj przewozu)

na podstawie art. 8 ustawy z dn. 22.III. 1933 r. o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskiej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273).

Potwierdzenie niniejsze powinno być umieszczone w pojeździe na widocznem miejscu,

....
(podpis)

.... dn. .... 193.... r.

linja obcięcia

167.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1936 r. Nr. D. R.—156—2/1 w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskiej.

Zmieniając swe zarządzenie z dnia 25 kwietnia 1935 r. Nr. DR—156—1/1, w części dotyczącej czasu trwania koncesyj, nadaję punktowi trzeciemu tego zarządzenia brzmienie następujące:

3) **do § 4.**

Czas trwania koncesyj należy ustalać, kierując się następującemi wytycznemi:

1) Osobom, zgłaszającym autobusy wyłącznie używane do wykonywania regularnych przewozów na określonych linjach należy wydawać koncesje na czas niezbędny do zużycia taboru, nie dłuższy jednak, niż na okres dwóch lat, zależnie od oceny stanu technicznego autobusów, przeprowadzanej przez Urząd Wojewódzki, a w m. st. Warszawie przez Komisarjat Rządu.

2) Osobom, zgłaszającym pojazdy wyłącznie używane do wykonywania przewozów dorożkarskich i innych niewymienionych w p. 1 należy wydawać koncesje na okres dwóch lat. W tych przypadkach w dokumencie koncesyjnym należy zaznaczyć, że w razie wcześniejszego wycofania takiego pojazdu z ruchu na podstawie przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych i nieuruchomienia w ciągu trzech miesięcy w jego miejsce innego odpowiedniego pojazdu mechanicznego, koncesja zostanie odebrana.

3) Osobom, zgłaszającym do wykonywania regularnych przewozów bądź wyłącznie nowe autobusy, bądź też nowe i używane autobusy należy wydawać koncesje na okres czterech lat, jeśli nowe autobusy posiadają pojemność do 25 miejsc dla podróżnych i na sześć lat, jeśli nowe autobusy posiadają pojemność większą.

4) Osobom, zgłaszającym pojazdy wyłącznie nowe pod względem technicznym, lub też używane i nowe do wykonywania przewozów dorożkarskich i innych niewymienionych w p. 1, należy wydawać koncesje na okres pięciu lat.

5) Należy przewidzieć w dokumencie koncesyjnym w przypadkach, określonych w p.p. 1, 2, 3 i 4 że, jeśli koncesjonarjusz wymieni używany pojazd na nowy, to czas trwania koncesji zostaje z mocy samej koncesji przedłużony na 4 względnie 6 lat, jeśli chodzi o autobusy i na 5 lat, jeśli chodzi o inne pojazdy, licząc od dnia dopuszczenia do ruchu tego nowego pojazdu. Okoliczność ta powinna być stwierdzona w dokumencie koncesyjnym przez odnotowanie w nim nowego terminu ważności koncesji i nowego pojazdu.

Przykłady:

a) koncesja została wydana na okres np. dwóch lat t. j. do dnia 1 kwietnia 1938 r. na pojazdy używane. Koncesjonarjusz wymienia 1 kwietnia 1937 r. jeden używany pojazd na nowy. Wymiana ta ma ten skutek, że okres trwania koncesji przedłuża się zgodnie z p. 5 bez osobnych podań na dalsze 4 lub 6 względnie 5 lat.

W związku z powyższem proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzenia przedłużenia **z urzędu** na okres dwóch lat t.j. do dnia 1 kwietnia 1938 r. koncesyj na przewóz dorożkami samochodowemi i odpowiedniego uzupełnienia koncesyj wydanych na podstawie ustawy z dnia 22.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273) stosownie do powyżej podanych wskazówek.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 83993. 10.VI.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

161.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1936 r. Nr. D. II. 156—2.1 w sprawie wykonania ustawy o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznemi w obrębie gminy miejskiej.

Zmieniając swoje zarządzenie z dnia 23 kwietnia 1935 r. Nr. D.II. 156—1.1. w sprawie okresu trwania koncesyj, nadaję punktowi II tego zarządzenia brzmienie następujące:

II do § 4.

Czas trwania koncesyj należy ustalać, kierując się następującemi wytycznemi:

1) Osobom, użytkującym autobusy wyłącznie używane do wykonywania regularnych przewozów na stałych liniach, należy wydawać koncesje na czas niezbędny do zużycia taboru, nie dłuższy jednak, niż na okres dwóch lat, zależnie od oceny stanu technicznego autobusów, przeprowadzonej przez Urząd Wojewódzki, a w m. st. Warszawie przez Komisarjat Rządu.

2) Osobom, użytkującym pojazdy wyłącznie używane do wykonywania przewozów dorożkarskich i innych niewymienionych w p. 1 należy wydawać koncesje na okres dwóch lat. W tych przypadkach w dokumencie koncesyjnym należy zaznaczyć, że w razie wcześniejszego wycofania takiego pojazdu z ruchu na podstawie przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych i nieuruchomienia w ciągu trzech miesięcy w jego miejsce nowego odpowiedniego pojazdu mechanicznego, koncesja zostanie odebrana.

3) Osobom, zgłaszającym do wykonywania regularnych przewozów bądź wyłącznie nowe autobusy, bądź też nowe i używane autobusy należy wydawać koncesje na okres czterech lat, jeśli nowe autobusy posiadają pojemność do 25 miejsc dla podróżnych i na sześć lat, jeśli nowe autobusy posiadają pojemność większą.

4) Osobom, zgłaszającym pojazdy wyłącznie nowe pod względem technicznym, lub też używane i nowe do wykonywania przewozów dorożkarskich i innych niewymienionych w p. 1, należy wydawać koncesje na okres pięciu lat.

5) Należy przewidzieć w dokumencie koncesyjnym w przypadkach, określonych w p.p. 1, 2, 3 i 4 że, jeśli koncesjonarjusz wymieni używany pojazd na nowy, to czas trwania koncesji zostaje z mocy samej koncesji przedłużony na 4 względnie 6 lat, jeśli chodzi o autobusy i na 5 lat, jeśli chodzi o inne pojazdy, licząc od dnia dopuszczenia do ruchu tego nowego pojazdu. Okoliczność ta powinna być stwierdzona w dokumencie koncesyjnym przez odnotowanie na nim nowego terminu wygaśnięcia koncesji i nowego pojazdu.

Przykłady:

a) koncesja została wydana na okres np. dwóch lat t. j. do dnia 1 kwietnia 1938 r. na pojazdy używane. Koncesjonarjusz wymienia 1 kwietnia 1937 r. jeden używany pojazd na nowy. Wymiana ta ma ten skutek, że okres trwania koncesji przedłuża się zgodnie z p. 5 bez osobnych podań na dalsze 4 lub 6 względnie 5 lat.

W związku z powyższem proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie zarządzenia przedłużenia z urzędu na okres dwóch lat t. j. do dnia 1 kwietnia 1938 r. koncesyj na przewóz dorożkami samochodowemi i odpowiedniego uzupełnienia koncesyj wydanych na podstawie ustawy z dnia 22.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 271) stosownie do powyższych wskazówek.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

[illegible]

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 125, II p., telefon Nr. 8-26-38. Konto czekowe P. K. O. Nr. 10.056). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 30 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę bez zwrotu na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wnoszonych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.